

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันการศึกษาในประเทศไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นที่ความคิด มีคุณธรรม จริยธรรม การจัดการความรู้ให้เกิดความรอบรู้ การพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญา ที่มีอยู่ในคนและชุมชน [1] และเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารมีความรวดเร็วมากขึ้น อันเกิดจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในหลายรูปแบบ การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีการเน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้รู้หลักการ คิดวิเคราะห์ และศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะให้คำแนะนำกับผู้เรียน เป็นสิ่งที่ ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ[2] และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลกระทบทำให้ ครูผู้สอนและผู้เรียนทำการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อีกช่องทางหนึ่ง [3] ผู้เรียนซึ่งสามารถเข้าถึง แหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งในอดีต ผู้เรียนมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ตั้งนั้นเพื่อเป็นการลดข้อจำกัดดังกล่าวจึงมีการนำ อีเลิร์นนิ่งเข้ามาใช้ในการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง[4] และกรอบแนวคิดการปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ได้ให้อโอกาสความ เสมอภาพทางการศึกษา การปฏิรูป ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีการนำเทคโนโลยีมา ใช้ในการเรียนการสอนและในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต[5] สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาได้ดำเนินการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ สร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างค่านิยมในการเรียนวิชาชีพให้กับสังคม โดยมีเป้าหมาย เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียน และขยายบทบาทการจัดการอาชีวศึกษาและให้ความสำคัญกับการค้นหา พัฒนา เผยแพร่ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อสร้างและพัฒนาคูณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ [6] ดังนั้นในแต่ละสถานศึกษาและหน่วยงานที่จะมีระบบอีเลิร์นนิ่ง รองรับนั้นจำเป็นต้องมีครูอาจารย์ที่มี ความสามารถที่จะสอนได้ คือมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างเพียงพอ ยิ่งกว่านั้นคือ ต้องมีทัศนคติ ความพยายามที่จะเรียนรู้ สร้างความสามารถใหม่ที่จะทำให้สอนในระบบ ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ[7]และต้องมีระบบออนไลน์รองรับด้วยบุคลากรถือได้ว่าเป็นกำลังสำคัญ ในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันและ ร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ได้ องค์กรจึงต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยได้รับการศึกษาที่เป็นระบบ มี ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล[8]การศึกษาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการปฏิรูปการเรียนการสอนในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าแนวโน้มที่ สำคัญอีกประการหนึ่งในเรื่องการเรียนการสอน คือ การศึกษาผ่านทางอินเทอร์เน็ตซึ่งจะทำให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ ณ สถานที่หรือเวลาใดก็ได้ที่เหมาะสมกับความต้องการของตน [9]

การใช้เทคโนโลยีสำหรับเน็ตเวิร์กเพื่อให้บริการ e-Learning อย่างมีประสิทธิภาพนั้นองค์กรควรที่จะใช้โซลูชันของเทคโนโลยีที่ทันสมัยเทคโนโลยีซึ่งประกอบด้วย ไอพีมัลติแคสต์(IP Multicasting) บน WAN, Quality of Service (QoS), เทคโนโลยีการกระจายคอนเทนต์ (Content Distribution), ระบบรักษาความปลอดภัย (Security), และคอนเทนต์สวิตชิง (Content Switching) ถ้าองค์กรสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมแล้ว ก็จะทำให้เน็ตเวิร์กสามารถใช้บริการ e-Learning รวมถึงการสื่อสารข้อมูลอื่น ๆ เป็นอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งยังสามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย[10] การเข้าถึงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่มีประโยชน์และมีคุณค่า โดยเฉพาะต่อการศึกษามาก สำหรับสถานศึกษาที่มีเครื่องมือ เครื่องใช้ เครือข่ายและครู อาจารย์ พร้อม ซึ่งจำนวนสถานศึกษาที่มีความพร้อมนี้จะมีจำนวนทวีคูณอย่างรวดเร็วเนื่องจากมีนโยบายสนับสนุน[10] จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้อาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายประกอบด้วย 3 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย ได้มีการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีการส่งเสริมให้ปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอนให้มีการนำเทคโนโลยีอิเลิร์นนิ่งมาใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายต่อความพร้อมในการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งใน 4 ด้าน คือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมที่จะมีชุดการเรียนการสอนรองรับ ความพร้อมของระบบบริหารการศึกษาหรือระบบจัดการด้านการเรียนรู้ และ ความพร้อมด้านครูและบุคลากรสนับสนุนเพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอนในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายให้มีความพร้อมในการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายต่อความพร้อมในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายต่อความพร้อมในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งในภาพรวมและรายด้าน

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้นำเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการแบบอีเลิร์นนิ่งในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่ออาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายในการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาในสังกัด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายต่อความพร้อมในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 ประชากร

1) ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 224 คน จากสถานศึกษาดังต่อไปนี้

- วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย จำนวน 127 คน
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย จำนวน 68 คน
- วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย จำนวน 29 คน

งานวิจัยนี้ได้ใช้ประชากรทั้งหมดในการเก็บข้อมูล

2) ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานศึกษาที่ สังกัด

2.1.1 วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

2.1.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

2.1.3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย

2.2 ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายต่อความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งใน 4 ด้าน คือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีความพร้อมด้านชุดการเรียนการสอนรองรับ ความพร้อมด้านระบบบริหารการศึกษาหรือระบบจัดการด้านการเรียนรู้และความพร้อมด้านครูและบุคลากรสนับสนุน

1.6 สมมติฐานของการวิจัย

ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งต่างสถานศึกษาครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 ครูผู้สอน หมายถึง ครูทุกคนที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2554

1.7.2 ความพร้อม หมายถึง ลักษณะการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านความสามารถและศักยภาพของอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคายสำหรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง